

eller læser hver morgen i avisen, at der er en ung mand, der har stukket med kniv, begået indbrud, voldtaget eller noget andet. Så hvis man kom fra et fremmed land og ikke kendte nogen unge danskere, men kun læste aviserne og så tv, ville man tro, at de unge danske var ekstremt kriminelle.

Kl. 13.20

Men hvis man kigger rundt på tilhørerpladserne her i Folketinget, sidder der vel omkring 90 unge, og mit gæt er, at de 88 af dem – og det er altså knap 98 pct. – ikke er kriminelle. De er ganske almindelige sunde og fornuftige unge, der passer deres skolegang, indimellem er lidt dovne, ligesom jeg selv var, da jeg gik i skole, som har et fritidsjob, og som stort set opfører sig som andre unge. De kommer aldrig i avisernes overskrifter eller i TV 2 Nyhederne eller andet – og tak for det, det er jo fint. Så det er jo i virkeligheden billedet af den store del af den danske ungdom.

Det betyder selvfølgelig ikke, at det ikke er godt og rigtigt, at SF fremsætter et beslutningsforslag, for vi har de sidste par procent, som skejer ud og begår indimellem ekstremt alvorlig kriminalitet, og der synes jeg, det er dejligt, og der vil jeg godt – lidt mod min natur – takke SF for, at der er kommet andre boller på suppen.

Når jeg læser det her beslutningsforslag med otte punkter, ser jeg bl.a., at man vil have en hurtig og tidlig indsats, at man vil have kontrol med, om de vilkår, som bliver stillet unge, der har begået kriminalitet, overholdes, og at man vil have præcise og konkrete handlingsplaner. Ja, det står der, og det er søreme skrevet under af fru Anne Bastrup og hr. Aage Frandsen og andre. Jeg tænker 5-10 år tilbage, da vi havde de her debatter og jeg og andre bragte ungdomskriminalitet op. SF stod dengang faktisk til venstre for Bjørn Elmquist – jeg gentager: til venstre for Bjørn Elmquist – og det var ekstremt svært at nå så langt ud i blødsodenhed. Men der er sket noget, tak for det.

Lad mig alligevel snakke om de par procent, der ikke kan finde ud af det, og det er der desværre nogle, der ikke kan. Der er overskriften på konservativ politik – hvis jeg kun må bruge ét ord – konsekvens. Vi ser med stor alvor på de foruroligende eksempler; der er, på også ekstremt grov kriminalitet blandt enkelte unge og selv unge indimellem langt under 15 år.

Kampen mod ungdomskriminaliteten fortsætter derfor, den skal intensiveres, og vi skal så bruge vores erfaringer til at målrette indsatsen

mod de foranstaltninger, som det er dokumenteret virker, og der skal gribes tidligere ind, før de unge er kommet for langt ud på skråplanet. Det er altså bedre at forebygge end at helbrede.

Ofte starter den kriminelle løbebane allerede i 10-, 11- eller 12-års-alderen, og der er det efter konservativ opfattelse misforstået godhed, hvis samfundet først reagerer, når den kriminelle lav-alder på 15 år er nået, og derfor skal vi også i langt større omfang sætte fokus på forældrenes ansvar. Det er forældrene, der har et kæmpeansvar for, at deres unge ikke skejer ud og begynder på en kriminel løbebane, og derfor er jeg glad for, at regeringen nu er i fuld gang med at overveje, om vi kan drage nytte af erfaringer fra det engelske system, hvor man griber fat i forældrene til børn helt ned i 10-12-års-alderen, hvis de er på vej ud i kriminalitet, og hvor englænderne jo har fantastisk gode erfaringer.

Lad mig slutte med at sige, at jeg, selv om jeg synes, der er masser af positive ting i SF's forslag, må konstatere, at alle de gode ting, der er omtalt, er ting, vi er i fuld gang med eller har indført. De resterende par ting kan vi ikke støtte, så derfor kan vi samlet ikke støtte beslutningsforslaget, men tak alligevel til SF, fordi man er nået hen imod en mere realistisk kriminalpolitik.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Med hensyn til de 2 pct., hr. Helge Adam Møller nævner, vil jeg gerne spørge; hvad det egentlig er for en gruppe unge, han taler om. Er det fra 0 til 15, 17, 18 år, eller er det oppe i 20'erne? Hvorfra kommer de der 2 pct.?

Så vil jeg lige nævne noget fra en statistik angående anmeldelsestal og strafniveauer i voldsager, for jeg går ud fra, at hr. Helge Adam Møller er enig med mig i, at det er næsten ligegyldigt, at antallet af æbletryerier er faldende, når det er volden, der er stigende – det er jo den, det handler om. Og her står der noget om antallet af strafferetlige afgørelser for vold fra 1990 til 2002, og det er steget med 72 pct. Hvis nu vi tager bayerne fra, hvor er så den gruppe på de 2 pct., hr. Helge Adam Møller taler om?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der bliver spurgt, hvilken aldersgruppe det drejer sig om, hvorvidt det er fra 0 til 18 år. Jeg tror godt, vi kan stryge de 0-, 1-, 2-, 3-, 4-, 5-, 6-årige og også de fleste 7-, 8-, 9-årige, men der er jo,